

Tak jako soumar v dalekém Tibetu,  
to, co mi naložíte, unesu na hřbetu  
tak jako zvířete v daleké zemi  
nikdo se nezeptá, jak vlastně je mi  
a nežli skončím u konce s dechem  
v dřevěné bedně pobité plechem  
zalepím závěť do obálky  
a pustím se do předem prohrané války

Jednou za tisíc let zázrak se stává  
chvilu jen pouhá - zůstane dým  
prosím tě, přemýšlej, pomoz mi hádat  
proč se to děje, čím je to čím  
co se to děje, děje, děje, co se to děje, děje, děje

Kam se to poděli tři mušketýři,  
co byli čtyři a nebo snad pět  
jedno je jisté - jeden je málo  
na to mít sílu dobývat svět  
za všechny jeden a všichni za jednoho,  
ten, na kom záleží, není kardinál  
nicota v dáli nabývá síly,  
co se to tu děje - no sakra krucinál

Jednou za tisíc let...

U cesty do bláta dopadla hvězda,  
je trochu ohnutá a místy zrezlá  
s dřevěným kapesníkem a pikslou sidolu  
kleknu si na kolena do škarpy pomalu  
vytáhnu z bláta rezavou hvězdu,  
co jste ji zahodili v bázlivém gestu  
stanu se pěšákem na cizí šachovnici,  
připnu si pistole a vyjdu na ulici

Jednou za tisíc let...